

ADAK RAPPORT 67

Proefsleuvenonderzoek aan de Kapelstraat in Baarle-Hertog

S. DELARUELLE & J. VAN DONINCK

De Archeologische dienst Antwerpse Kempen maakt deel uit van de projectvereniging Erfgoed Noorderkempen tussen de gemeenten Baarle-Hertog, Beerse, Kasterlee, Oud-Turnhout, Turnhout en Vosselaar met steun van de Vlaamse gemeenschap en de provincie Antwerpen.

Colofon

Opdrachtgever	Fam. Klaasen-van Sas en van der Flaas-Leyten
Project	Baarle-Hertog-Kapelstraat
Projectcode	11020 BAA-KAP
Type onderzoek	Prospectie met ingreep in de bodem
Vergunning nr.	2011/400
Vergunninghouder	Stephan Delaruelle
Naam site	Baarle-Hertog-Kapelstraat
Auteurs	Stephan Delaruelle & Jef Van Doninck
Kaarten & plannen	Stephan Delaruelle (©NGI/GIS Vlaanderen)
Foto's & tekeningen	Stephan Delaruelle
Omslagontwerp	Hanna Maes
Beoordeling Agentschap Onroerend Erfgoed	Drs. Leendert van der Meij, Erfgoedconsulent Archeologie, Onroerend Erfgoed, Lange Kievitstraat 111- 113 bus 53, 2018 Antwerpen, leendert.vandermeij@rwo.vlaanderen.be
Beoordeling namens Baarle-Nassau	Regio West-Brabant Mevr. drs. L. Weterings-Korthorst, Postbus 503, 4870 AM Etten-Leur, Nederland. Tel: 076- 5027229, leonie.weterings@westbrabant.eu

© AdAK , januari 2011

Niets uit deze uitgave mag worden veeleenvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de Archeologische Dienst Antwerpse Kempen.

Samenvatting

Op 25 november 2011 voerde de Archeologische dienst Antwerpse Kempen in opdracht van de families Klaasen-van Sas en van der Flaas-Leyten een archeologisch proefsleuvenonderzoek uit aan de Kapelstraat in Baarle-Hertog. Aanleiding voor het onderzoek is de geplande verkaveling van de percelen tot bouwgrond, waardoor eventuele aanwezige archeologische resten kunnen worden verstoord.

Doel van het onderzoek was het inventariseren en waarderen van eventuele archeologische waarden die nog bewaard gebleven zijn in de bodem en door de geplande verkavelingswerken zouden worden bedreigd. Hiervoor werden in totaal 3 parallelle proefsleuven aangelegd op het onbebouwde stuk van het Belgische gedeelte van de verkaveling. De derde sleuf werd omwille van de verstoring door de afgebroken varkensstal stippelijns aangelegd.

Tijdens het onderzoek bleek dat de originele lemige zandbodem reeds voor de late middeleeuwen in cultuur is gebracht en na 1300 afgedekt met een dikke plaggenlaag. De oude cultuurlaag was doorzeefd met molsgaten, waardoor de top van de C-horizont sterk is vermengd. Desondanks was de spoorbewaring vrij goed. Centraal op het terrein bevindt zich een cluster van sporen, die vermoedelijk in de ijzertijd kunnen worden gedateerd, waarbij in wp 2 vermoedelijk de plattegrond van een hoofd- of bijgebouw werd vastgesteld. Verder werden meer naar het noorden twee 'losse' sporen aangetroffen, die mogelijk restanten van bewoning zijn tot de late middeleeuwen. Vermoedelijk gaat het hier eerder om perifere sporen.

De vondst van een scherfje paffrathardewerk in een molsgat kan wijzen op bewoning uit de volle middeleeuwen in of rond het plangebied, maar hiervan zijn geen duidelijke sporen teruggevonden.

Op basis van deze resultaten wordt een beperkt vervolgonderzoek aanbevolen met een oppervlakte van ca. 2000 m², waarbij de focus dient te worden gelegd op het centrale gedeelte van de onverstoorde noordwestelijke zone, rond de vermoedelijk ijzertijdsporen. Gezien de lage sporendensiteit lijkt verder onderzoek in de zones tussen de bestaande of verdwenen bebouwing minder zinvol.

Gezien de grote dikte van de afdekkende lagen boven het archeologische niveau, kan overwogen worden om voor de overige onverstoorde gedeeltes van het terrein via alternatieve funderingstechnieken de bodemverstoring te beperken tot maximaal 60 cm onder maaiveld.

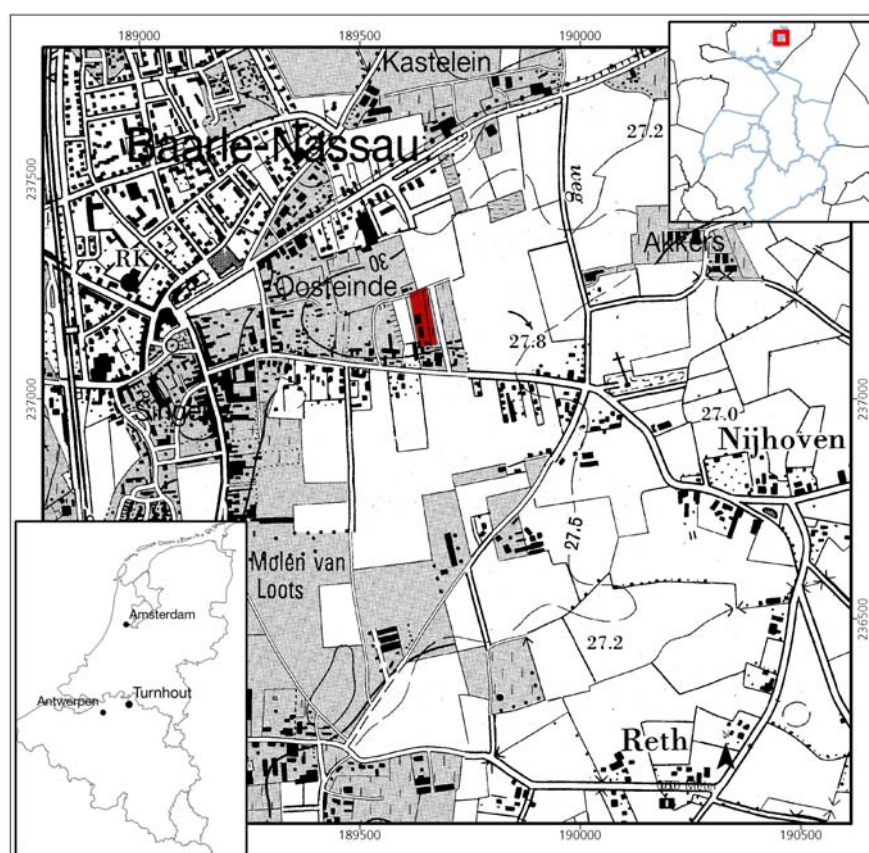
Inhoudsopgave

1	Inleiding	7
2	Landschappelijk kader	8
2.1	Geologie en geomorfologie	8
2.2	Bodemkunde	8
3	Historisch en archeologisch kader.....	11
3.1	Historisch kader	11
3.2	Archeologisch kader.....	12
3.2.1.1	Bekende vindplaatsen.....	12
3.2.1.2	Booronderzoek.....	13
4	Onderzoeksstrategie.....	14
5	Resultaten	16
5.1	Sporen en structuren.....	16
5.2	Vondsten.....	19
6	Conclusie en aanbevelingen.....	20
6.1	Conclusie	20
6.2	Aanbevelingen	20
	Literatuur	22
	Lijst van afbeeldingen.....	22

1 Inleiding

Op 25 november 2011 voerde de Archeologische dienst Antwerpse Kempen (AdAK) in opdracht van de families Klaasen-van Sas en van der Flaas-Leyten een archeologisch proefsleuvenonderzoek uit aan de Kapelstraat in Baarle-Hertog, kadastraal bekend als afd. 1, sectie C, nrs. 121/B en 122 L.

Aanleiding voor het onderzoek is de geplande verkaveling van de percelen tot bouwgrond, die een bedreiging vormt voor eventuele archeologische resten die zich hier nog in de bodem kunnen bevinden.

Figuur 1.1 Situering van het plangebied aan Kapelstraat in Baarle-Hertog

Het veldteam bestond uit Stephan Delaruelle en Jef Van Doninck (AdAK).

Figuur 1.2. Sfeerfoto van het terrein bij de aanvang het onderzoek

2 Landschappelijk kader

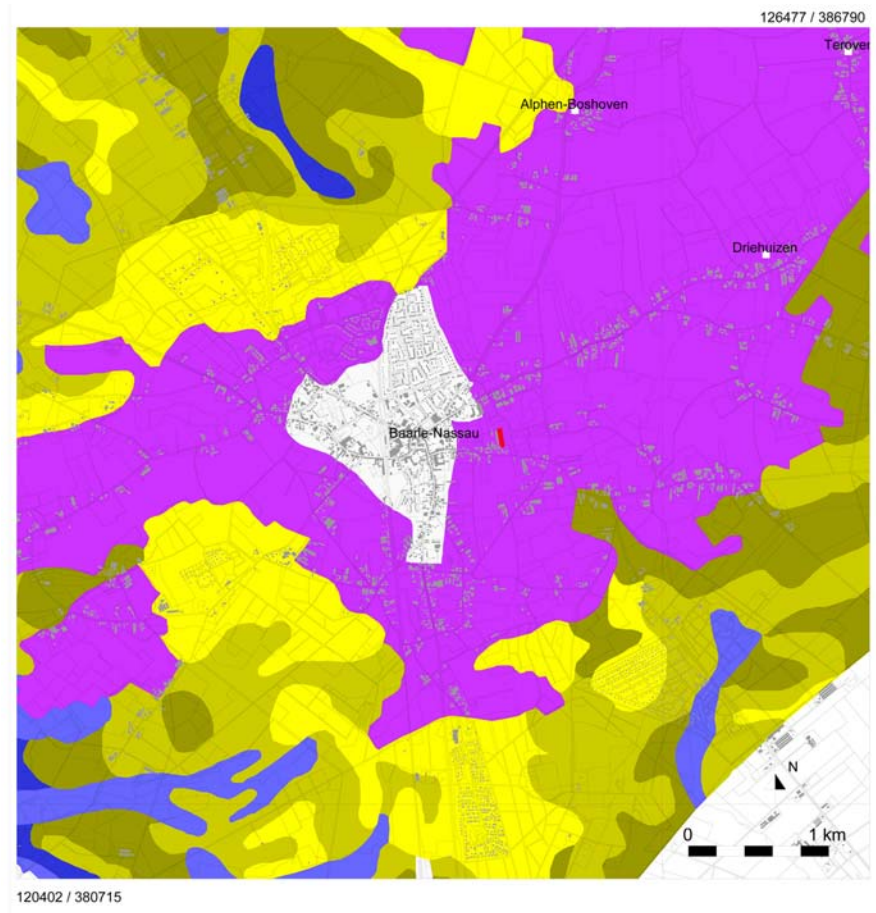
2.1 Geologie en geomorfologie

Het plangebied bevindt zich op de zuidoostelijke rand van het zandplateau waarop de kern van Baarle-Hertog is ingepland. Deze zandrug wordt ten noorden en ten oosten geaccentueerd door lagergelegen beekvalleien met een meer lemig substraat. Deze zandrug is gevormd tijdens de laatste ijstijd, het Weichseliaan (ca. 120.000-13.000 jaar geleden), wanneer het gebied met zand is afgedekt, dat door polaire wind werd aangevoerd vanuit de drooggevalen Noordzeebedding. Deze zandafzettingen zijn tijdens de laatste koude fase, het Laat-Glaciaal (ca. 13.000-10.000 jaar geleden) omgewerkt door de inwerking van waterlopen en verstuiving van sedimenten (Vandenbussche et al. 2004).

2.2 Bodemkunde

De bodems ter hoogte van het plangebied bestaan uit droge tot matig droge zandgronden, die gekarteerd zijn als bodems met een diepe antropogene A-horizont. Dit zijn gronden die in het verleden zijn opgehoogd. In de Kempen gaat het hier vaak om de zogenaamde plaggenbodems, die zijn ontstaan vanaf de Late Middeleeuwen en waarbij grasplaggen op de akkers werden gebracht om een vruchtbare humeuze grond te maken. Deze dikke afdekkende laag zorgt bovendien voor een goede bewaring van de archeologische sporen.

Figuur 2.1. Profielontwikkeling van de bodems binnen en rond het plangebied. Paars: plaggenbodems, Geel: zandgronden met A-C-profiel; Groen: matig vochtig, Blauw: natte, grijs: niet gekarteerd

Tijdens het onderzoek bleek het plangebied effectief in oorsprong volledig afgedekt door een zeer dikke plaggenlaag van ca. 60-70 cm. De bovenste 30 cm hiervan was opgenomen in de ploeglaag. Het kon niet uitgemaakt worden of de plaggenlaag in één of meerder fases was opgebracht, maar vermoedelijk gaat het hier om een aantal ophogingsfasen. Onderin de plaggenlaag werden stukken zachtgebakken baksteen gevonden, die een oorsprong na 1300 aangeven. Onder deze plaggenlaag bevond zich nog de oude cultuurlaag, die blijkbaar snel in één keer was afgedekt, zodat hiervan nog ca. 20 cm bewaard was. De aflijning naar de C-horizont, die bestond uit licht lemig zand, werd bemoeilijkt door de aanwezigheid van een zogeheten 'mollenlaag' onderin de oude cultuurlaag en in de top van de C. Door het veelvuldig doorkruisen van de bodem door talrijke mollen is deze nagenoeg volledig doorzeefd met molsgaten. Dit bemoeilijkt verregaand de leesbaarheid van eventuele sporen, waardoor het vlak hier 10 cm diep in de top van de C-horizont moest worden aangelegd, op een diepte tussen 90 en de 120 cm onder maaiveld. Op de meer zandige stukken bleek dit veel minder een probleem. Vermoedelijk is deze grond te zuur voor de regenwormen.

Figuur 2.2. Bodemopbouw ter hoogte van wp 1, waarbij net boven het fotobordje de aanzet van de plaggenlaag boven op de oude cultuurlaag is te zien

In wp 3 bleek de bodemopbouw volledig verstoord door de bouw en afbraak van de varkensstallen. Hier was minimaal tot 50 cm in de C-horizont uitgegraven, waardoor de kans op bewaarde sporen minimaal is.

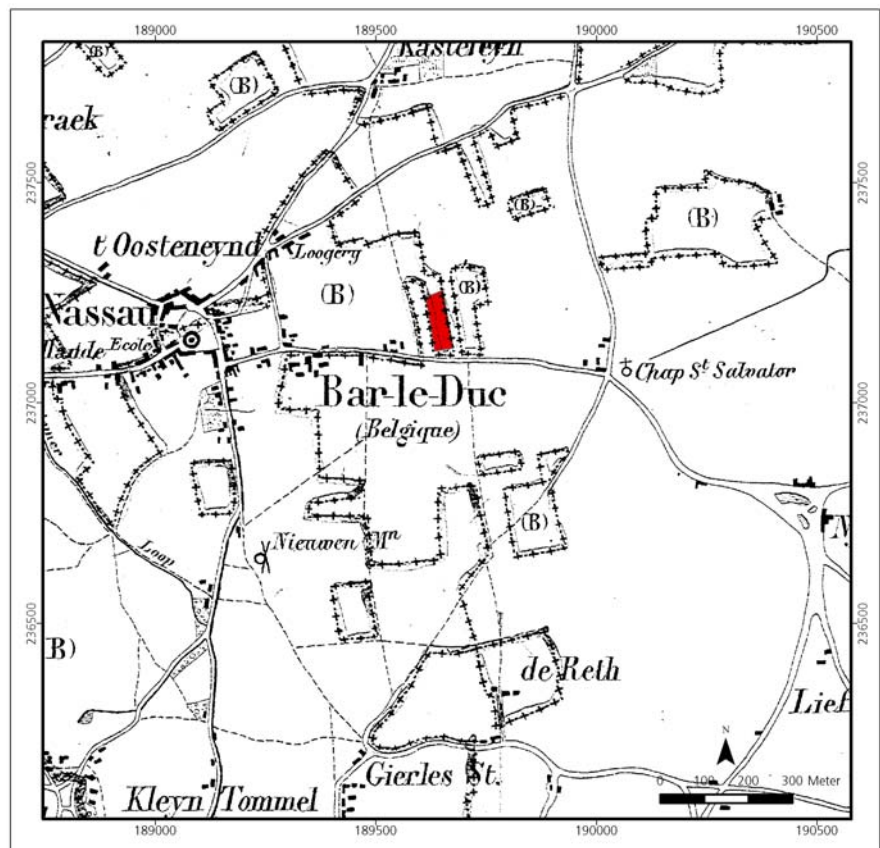
Figuur 2.3. Aanzet van de diepe verstoring door de varkensstallen op de kop van wp 3

3 Historisch en archeologisch kader

3.1 Historisch kader

Het plangebied bevindt zich op een Belgische enclave omsloten door het grondgebied van Baarle-Nassau. Deze enclaves zijn het gevolg van een onderhandeling tussen de hertog van Brabant Hendrik I en de heer van Breda rond 1198, waarbij een splitsing ontstond tussen het Baarle van de hertog en het bestaande van de heer Breda (Jansen en Van Tuijl 2005).

De Kapelstraat is van oudsher de weg naar de Sint-Salvatorkapel bij Nijhoven. Deze diende in de late middeleeuwen als kerk voor de Baarle-onder-Breda, als gevolg van een dispuut met Baarle-Hertog. De voorgangers van de kapel gaan echter terug tot in de vroege middeleeuwen.

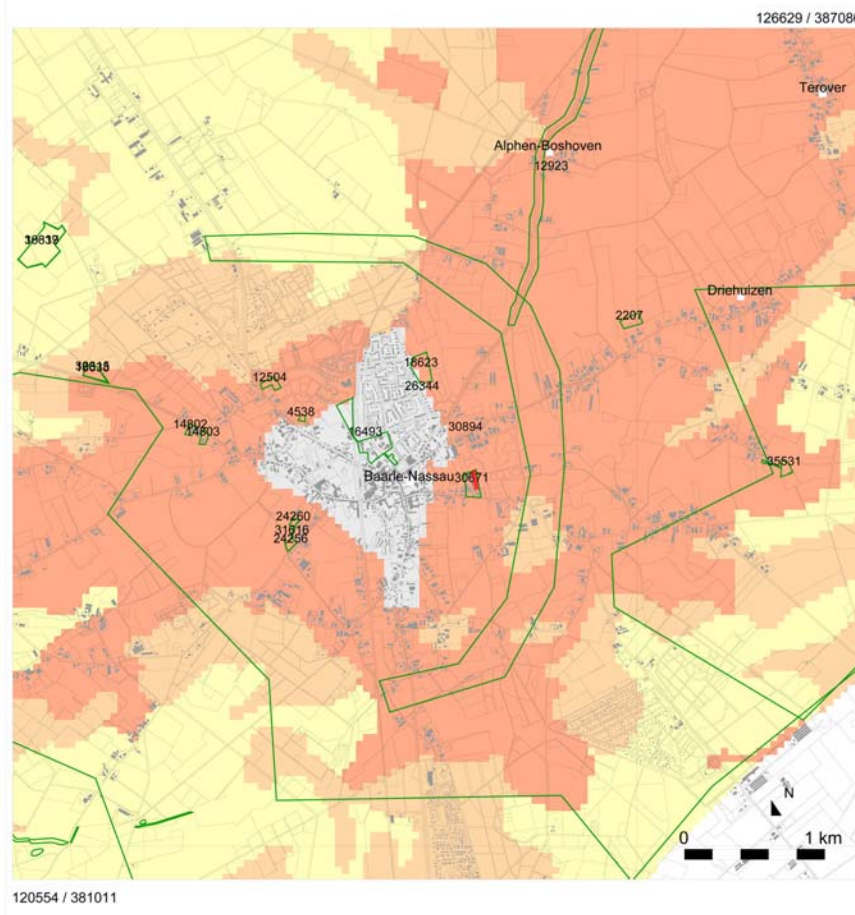
Figuur 3.1. Situering van het plangebied op de kaart van Vandermaelen (1846)

Zowel op de kaart van Ferraris (1777) als op de kaart van Vandermaelen (1846) is er geen historische bebouwing te zien binnen het plangebied.

3.2 Archeologisch kader

3.2.1.1 Bekende vindplaatsen

In de omgeving van Baarle zijn al verschillende archeologische onderzoeken uitgevoerd in het verleden met wisselend succes. De meeste onderzoeken werden uitgevoerd op Nederlands grondgebied. In het kader van verschillende archeologische booronderzoeken op gebieden onder een plaggendek werd geen vervolgonderzoek geadviseerd, bij gebrek aan archeologische indicatoren.

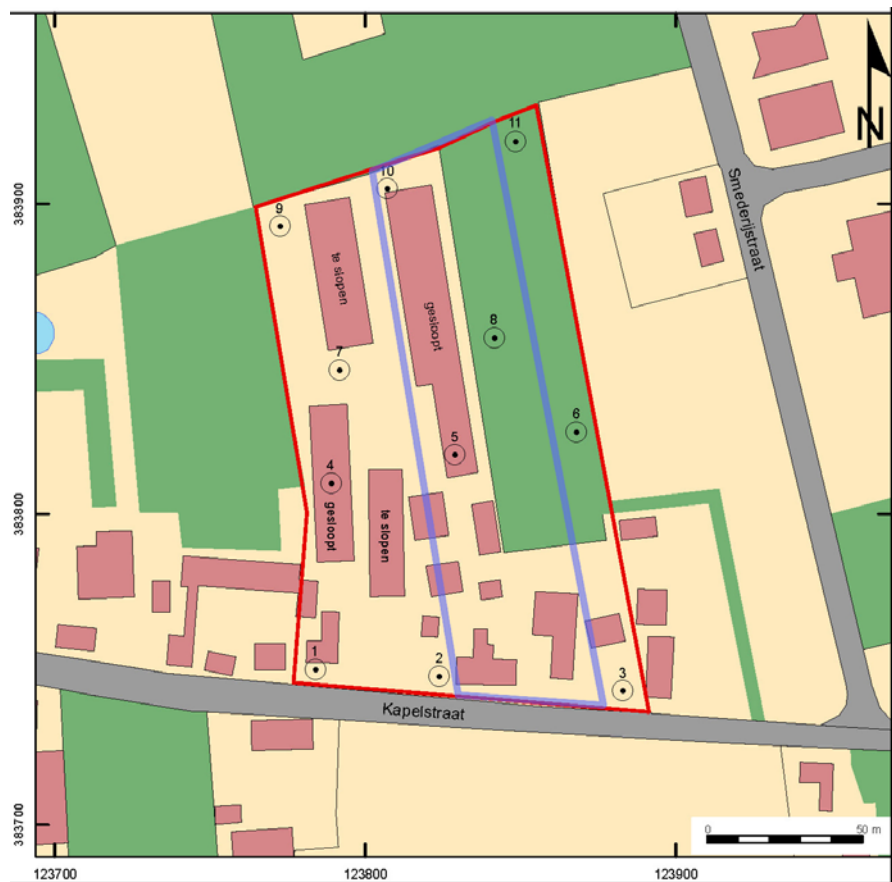

Figuur 3.2. Onderzoeksgebieden in Archis in en rond Baarle op de IKAW. Het plaggendek rond Baarle heeft een hoge archeologische verwachting (©Archis).

Het grootschalige proefsleuvenonderzoek op het tracé van de Randweg rond Baarle door ADC in het najaar van 2009 gaf evenwel duidelijk aan dat zich onder deze plag de restanten van verschillende nederzettingen bevinden uit de ijzertijd, de vroege en de volle middeleeuwen en mogelijk ook de Romeinse tijd. De Sint-Salvatorkapel en omgeving bij het gehucht Nijhoven zijn beschermd als archeologisch monument, vanwege de reeds aangetoonde aanwezigheid van een vroegmiddeleeuwse en volmiddeleeuwse bewoning op deze locatie (Van Der Veken 2009).

3.2.1.2 Booronderzoek

Het plangebied werd voorafgaandelijk aan een booronderzoek door onderworpen een team van Becker & Van de Graaf nv in januari 2009 (Berkhout en Moerman 2010). Hierbij werden verspreid over het plangebied 11 boringen geplaatst, zowel ter hoogte van de gesloopte gebouwen als daarbuiten. Hierbij werd vastgesteld dat ter hoogte van de gesloopte gebouwen de bodem diepgaand was verstoord. Ook enkele boringen in de omgeving van de bestaande en voormalige gebouwen leverde eerder verstoorde profielen op.

Figuur 3.3. Plan van de uitgevoerde boringen binnen het plangebied van de verkaveling met in blauw het Belgische deel (Berkhout & Moerman 2010).

Alleen in het noordwestelijke gedeelte werden geen duidelijke recente verstoringen vastgesteld daarin boring 6, 8 en 11. Door de relatief grote diepte waarop de C-horizont zich bevond werd evenwel besloten dat de grond hier in het verleden eveneens moet zijn omgezet en waardoor de kans op het aantreffen van archeologische waarden gering was. Bovendien werden nergens duidelijke archeologische indicatoren, zoals aardewerk of houtskool, aangetroffen. Daarom werd geen vervolgonderzoek geadviseerd. Dit advies werd evenwel niet gevolgd door het bevoegd gezag, aangezien niet was aangetoond dat het noordoostelijke gedeelte effectief verstoord was.

4 Onderzoeksstrategie

Doel van het onderzoek was het inventariseren en waarderen van eventuele archeologische resten die nog bewaard gebleven zijn in de bodem en door de geplande verkavelingswerken zouden worden bedreigd.

Hiervoor werden in totaal 3 parallelle N-Z gerichte proefsleuven gepland op het onbebouwde stuk van het Belgische gedeelte van de verkaveling met een oppervlakte van ca. 5000 m². De afstand tussen de sleuven bedraagt 15 m. Door de inplanting van de sleuven tot op de randen van deze zone is het mogelijk om flankerende uitspraken te doen over een gedeelte van het Nederlandse stuk van de verkaveling. De eerste twee sleuven werden doorlopend uitgegraven; de derde werkput werd in stippelijnmethode aangelegd, aangezien zich hier de diepe verstoring van de voormalige varkensstal bevond. Afgaande op de kadasterkaarten zou de verstoring op ca. 37 m uit de oostelijke grens van de verkaveling beginnen, zodat de oppervlakte van het onverstoorde gedeelte inclusief het Nederlandse deel ca. 4850 m² bedraagt.

Figuur 4.1. Overzicht van de aangelegde proefsleuven op het kadasterplan

Door de relatief moeilijke leesbaarheid van de sporen werd geopteerd om het grootste deel van de gedocumenteerde sporen tijdens het onderzoek te couperen voor evaluatie. De tweede helften van de sporen zijn niet afgewerkt. In totaal kon tijdens het onderzoek 810 m² worden bekeken van een gebied van ca. 0,5 ha. Dit komt neer op 16,2 % van het totale terrein.

Figuur 4.2. Registratie van de proefsleuven door de landmeter en op de achtergrond het intekenen van de sporen

De sporen werden in het vlak ingetekend op watervaste polyesterfolie op schaal 1:50, de coupes op schaal 1:10. De contouren van de werkputten, de meetpennen, basispunten van de sporen en de hoogtematen werden geregistreerd met GPS door de landmeter van studiebureau LLR, waarbij zowel de contouren op vlakniveau als op het maaiveld zijn opgenomen, alsook hoogtematen om de 10 m. Het vlak, de coupes en de profielen zijn fotografisch geregistreerd.

5 Resultaten

5.1 Sporen en structuren

Tijdens het onderzoek werden in totaal elf sporen gedocumenteerd, waarvan er drie na evaluatie eerder van natuurlijke oorsprong bleken te zijn. De overige vastgestelde sporen zijn vermoedelijk alle paalkuilen, die kunnen wijzen op menselijke aanwezigheid in twee of drie periodes. Door de afwezigheid van vondsten kan alleen maar een algemene datering worden vooropgesteld. De sporen zijn leesbaar op een diepte tussen 0,80 m en 1,10 m – mv. De bewaring van de sporen was -ondanks de aanleg van het vlak onder de mollenlaag- relatief goed. De sporendensiteit is eerder laag te noemen en de sporen liggen verspreid over het noorden en midden van het terrein.

Figuur 5.1. Overzicht van de aangetroffen sporen in de proefsleuven

In het midden van het onderzoeksgebied werd een sporencluster vastgesteld, waarvan de kern werd aansneden in wp 2. Het gaat hier om zes donkergrijze, ronde paalkuilen van ca. 30 cm doorsnede, waarvan er zich één in de wand van wp 1 bevond. De vijf paalkuilen in wp 2 lijken een hoek te vormen. De gecoupeerde palen bleken tussen de 25 en de 28 cm diep bewaard onder vlakniveau en hadden allemaal een vergelijkbare vorm in doorsnede. Ofwel

gaat het hier om de hoek van een groter hoofdgebouw, ofwel betreft het hier de restanten van twee spiekers.

Figuur 5.2. Cluster van paalkuilen in het vlak van wp 2

Afgaande op de omvang en de diepte van de paalkuilen, alsook de onregelmatige tussenafstand tussen de palen, lijkt eerder de tweede optie aannemelijk. Aan de hand van de vorm en de vulling van de sporen is een algemene datering in de ijzertijd meest waarschijnlijk, hoewel late bronstijd of vroege Romeinse tijd niet kunnen worden uitgesloten.

Figuur 5.3. Paalkuil 10 en 11 in wp 2 in de doorsnede

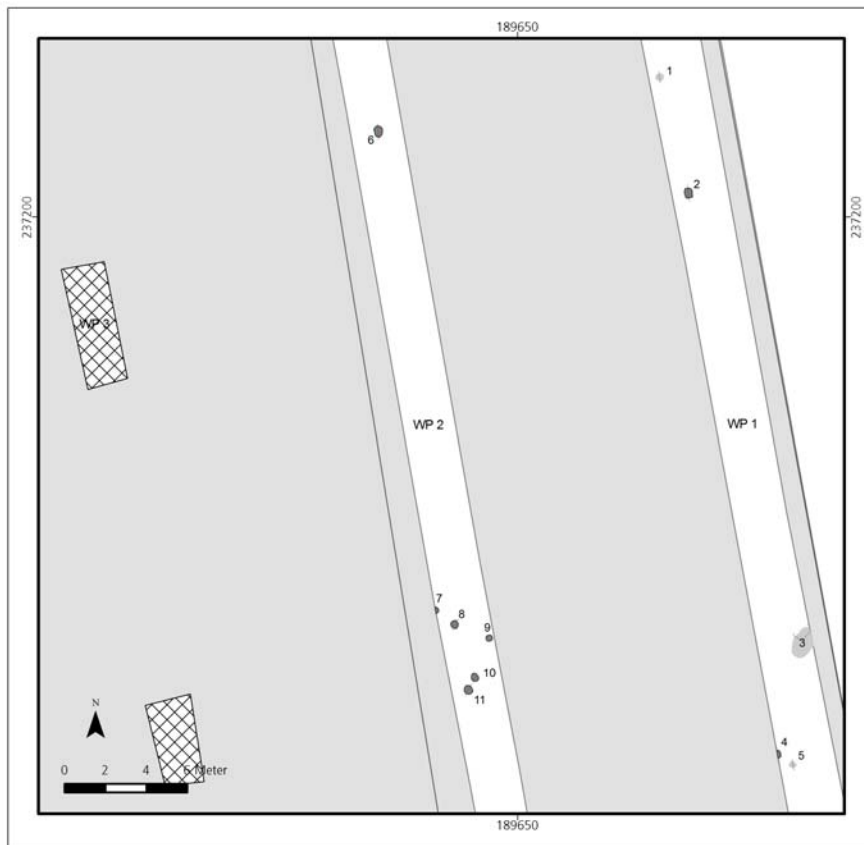

In de noordelijke helft van wp 2 werd een zwartbruin spoor vastgesteld van 53 bij 45 cm (sp 6). In de doorsnede blijkt het hier te gaan om een meer afgerond spoor, dat 37 cm diep was bewaard. De iets meer gevlekte vulling van het

spoor en de donkere kleur van de vulling suggereren een datering na de ijzertijd.

Figuur 5.4. Paalkuil spoor 6 in de coupe

Figuur 5.5. Detail van de aangetroffen sporen in de proefsleuven

Ten slotte werd in het noordelijke deel van wp 1 een rechthoekig spoor met een blauwgrijze vulling gevonden (sp 2) van 46 bij 37 cm. In de coupe was het spoor nog 20 cm diep bewaard.

Figuur 5.6. Paalkuil spoor 2 in wp 1 in de doorsnede

Hoewel geen kern kon worden waargenomen, lijkt het hier om een paalkuil te gaan. In tegenstelling tot de andere sporen was deze paalkuil reeds van op een hoger niveau te volgen en doorsnijdt deze paalkuil de mollenlaag. Dit in combinatie met de blauwgrijze kleur lijkt te wijzen op een jongere datering voor dit spoor, vermoedelijk in de middeleeuwen.

5.2 Vondsten

Ondanks de aanwezigheid van een goed ontwikkelde cultuurlaag en verschillende archeologische sporen kon slechts één losse vondst worden verzameld uit een molsgat in wp 1. Het betreft hier een wandscherf van zogenaamd paffrath-aardewerk, geïmporteerd aardewerk uit het Rijnland met een bladerdeegachtig baksel, dat voornamelijk voorkomt in de volle middeleeuwen (2de helft 11de-begin 13de eeuw). Dit kan wijzen op bewoning uit deze periodes in of rond het plangebied. Mogelijk is spoor 2 hiervan een restant.

6 Conclusie en aanbevelingen

6.1 Conclusie

In het kader van de verkaveling Kapelakkers in de Kapelstraat in Baarle-Hertog werd een waarderend archeologisch proefsleuvenonderzoek uitgevoerd, waarbij drie werkputten werden aangelegd. In twee van de drie werkputten werden een achttien sporen aangetroffen. De derde werkput bleek volledig verstoord door de afgebroken varkensstal.

De originele lemige zandbodem is reeds voor de late middeleeuwen in cultuur gebracht en na 1300 afgedekt met een dikke plaggenlaag. De oude cultuurlaag is doorzeefd met molsgaten, waardoor de top van de C-horizont sterk is vermengd. Dit heeft evenwel geen nefaste invloed gehad op de bewaring van de sporen.

Centraal op het terrein bevindt zich een cluster van sporen, die vermoedelijk in de ijzertijd kunnen worden gedateerd, waarbij in wp 2 vermoedelijk de plattegrond van een hoofd- of bijgebouw werd vastgesteld.

Verder werden meer naar het noorden twee 'losse' sporen aangetroffen, die mogelijk restanten van bewoning zijn tot de late middeleeuwen. Vermoedelijk gaat het hier eerder om perifere sporen.

De vondst van een scherfje paffrathardewerk in een molsgat kan wijzen op bewoning uit de volle middeleeuwen in of rond het plangebied.

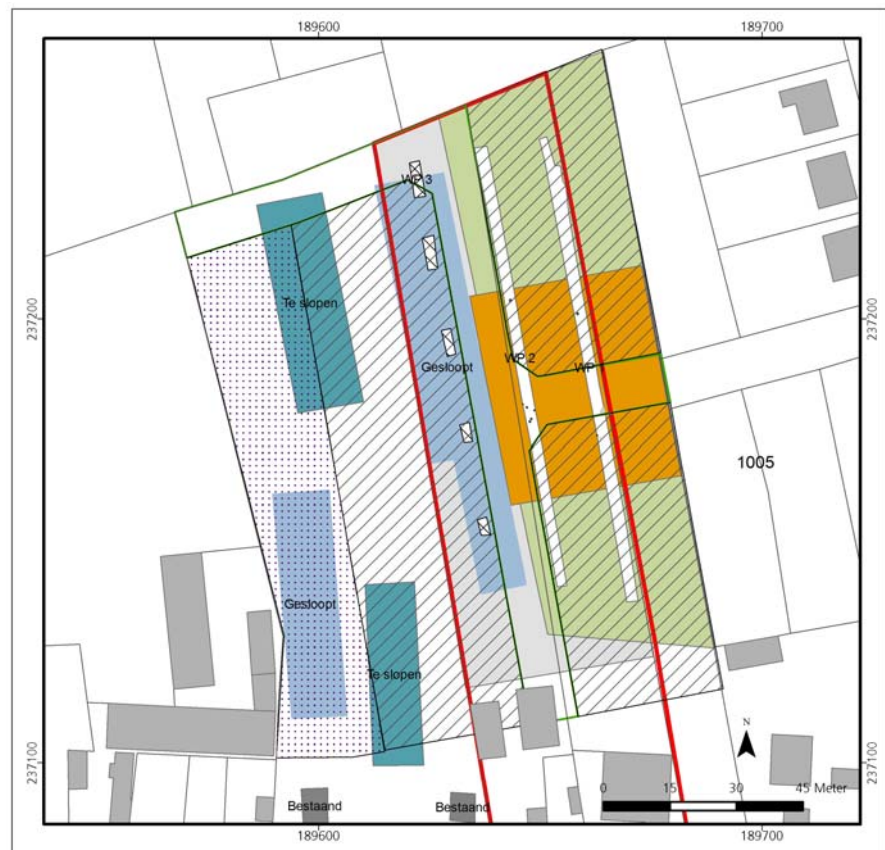
6.2 Aanbevelingen

Tijdens het onderzoek werd aangetoond dat het noordoostelijke deel van de verkaveling met een oppervlakte van ca. 5000 m² onverstoord is en zich hier een beperkt aantal archeologische sporen bevinden, die behoudenswaardig zijn. Ter hoogte van de bestaande en voormalige bebouwing is de verstoring zeer diepgaand, zodat hier geen sporen meer te verwachten zijn. Rekening houdend met de beperkte sporendichtheid lijkt bovendien een opgraving van de kleine onverstoorde gedeeltes tussen de gebouwen weinig zinvol. Dit geldt zowel voor de Belgische als Nederlandse gedeeltes van de verkaveling. De kans dat op deze kleine stukken nog wetenschappelijk relevante informatie kan worden vergaard is immers klein.

De focus van eventueel vervolgonderzoek kan best gelegd worden op de centrale zone, rond de vermoedelijk ijzertijdsporen, met een oppervlakte van ca. 1800 m². Deze sporen bevinden zich voor een groot deel in het geplande

tracé van de wegkoffer en de naastliggende zone voor nutsleidingen, zodat de verstoring hiervan bijna onvermijdelijk is. Rekening houdend met eventuele uitbreidingen ter hoogte van mogelijke plattegronden brengt dit de oppervlakte voor onderzoek op ca. 2000 m². Een strook van ca. 13 m breedte aan de oostelijke grens van de verkaveling valt op Nederlands grondgebied, wat neerkomt op ca. 1/3 van de selectie.

Figuur 6.1. Aanduiding van het onverstoorde gedeelte van het plangebied (groen) met de selectie van de aangetroffen sporen (oranje) ten opzichte van de geplande wegenis (groene lijn) en bouwkavels (gearceerd). Rood omlijnd: Belgisch grondgebied

Gezien de grote dikte van de afdekkende lagen boven het archeologische niveau, kan overwogen worden om als milderende maatregel voor de overige kavels in de oververstoorde gedeeltes van het plangebied in de verkavelingsvoorschriften het bouwen op een volle dragende plaat met vorstrand voor te schrijven, waardoor er nauwelijks schade wordt aangericht aan de onderliggende sporen. Rekening houdend met de gemiddelde dikte van het plaggende zijn bodemingrepen tot maximaal 60 cm – mv mogelijk, zodat er minimaal 20 cm marge is tot de archeologische sporen. Het plaatsen van kelders is in dat scenario niet mogelijk.

Literatuur

Berkhout M & Moerman S. 2010. Archeologisch bureauonderzoek & Inventariserend Veldonderzoek, verkennende fase Kapelstraat 1a, Baarle Nassau Gemeente Baarle Nassau. (B&G rapport 868)

JANSEN J. & VAN TUIJL, A. 2005, TYPISCH BAARLE, DE PUZZEL (UIT)GELEGD.

VANDENBUSSCHE D., BIERMANS B. & TYBERGEIN J. 2004. *Provinciaal Natuurontwikkelingsplan. Naar een natuurlijk geheel*. Provinciebestuur Antwerpen, Antwerpen.

VAN DER VEKEN B. (Ed.) 2009. Randweg Baarle-Nassau (NL) - Baarle-Hertog (B.). Een Inventariserend Veldonderzoek in de vorm van proefsleuven. ADC. Amersfoort. (ADC-Rapporten 1815)

Lijst van afbeeldingen

Figuur 1.1 Situering van het plangebied aan Kapelstraat in Baarle-Hertog	7
Figuur 1.2. Sfeerfoto van het terrein bij de aanvang het onderzoek.....	8
Figuur 2.1. Profielontwikkeling van de bodems binnen en rond het plangebied. Paars: plaggenbodems, Geel: zandgronden met A-C-profiel; Groen: matig vochtig, Blauw: natte, grijs: niet gekarteerd	9
Figuur 2.2. Bodemopbouw ter hoogte van wp 1, waarbij net boven het fotobordje de aanzet van de plaggenlaag boven op de oude cultuurlaag is te zien.....	10
Figuur 2.3. Aanzet van de diepe verstoring door de varkensstallen op de kop van wp 3	10
Figuur 3.1. Situering van het plangebied op de kaart van Vandermaelen (1846)	11
Figuur 3.2. Onderzoeksgebieden in Archis in en rond Baarle op de IKAW. Het plaggendeek rond Baarle heeft een hoge archeologische verwachting (©Archis).....	12
Figuur 3.3. Plan van de uitgevoerde boringen binnen het plangebied van de verkaveling met in blauw het Belgische deel.	13
Figuur 4.1. Overzicht van de aangelegde proefsleuven op het kadasterplan ..	14
Figuur 4.2. Registratie van de proefsleuven door de landmeter en op de achtergrond het intekenen van de sporen.....	15
Figuur 5.1. Overzicht van de aangetroffen sporen in de proefsleuven.....	16
Figuur 5.2. Cluster van paalkuilen in het vlak van wp 2.....	17
Figuur 5.3. Paalkuil 10 en 11 in wp 2 in de doorsnede.....	17
Figuur 5.4. Paalkuil spoor 6 in de coupe	18
Figuur 5.5. Detail van de aangetroffen sporen in de proefsleuven.....	18
Figuur 5.6. Paalkuil spoor 2 in wp 1 in de doorsnede	19
Figuur 6.1. Aanduiding van het onverstoorde gedeelte van het plangebied (groen) met de selectie van de aangetroffen sporen (oranje) ten opzichte van de geplande wegenis (groene lijn) en bouwkavels (gearceerd). Rood omlijnd: Belgisch grondgebied	21

Bijlagen

Bijlage 1 Kaarten

Bijlage 2 Sporenlijst

237200

237200

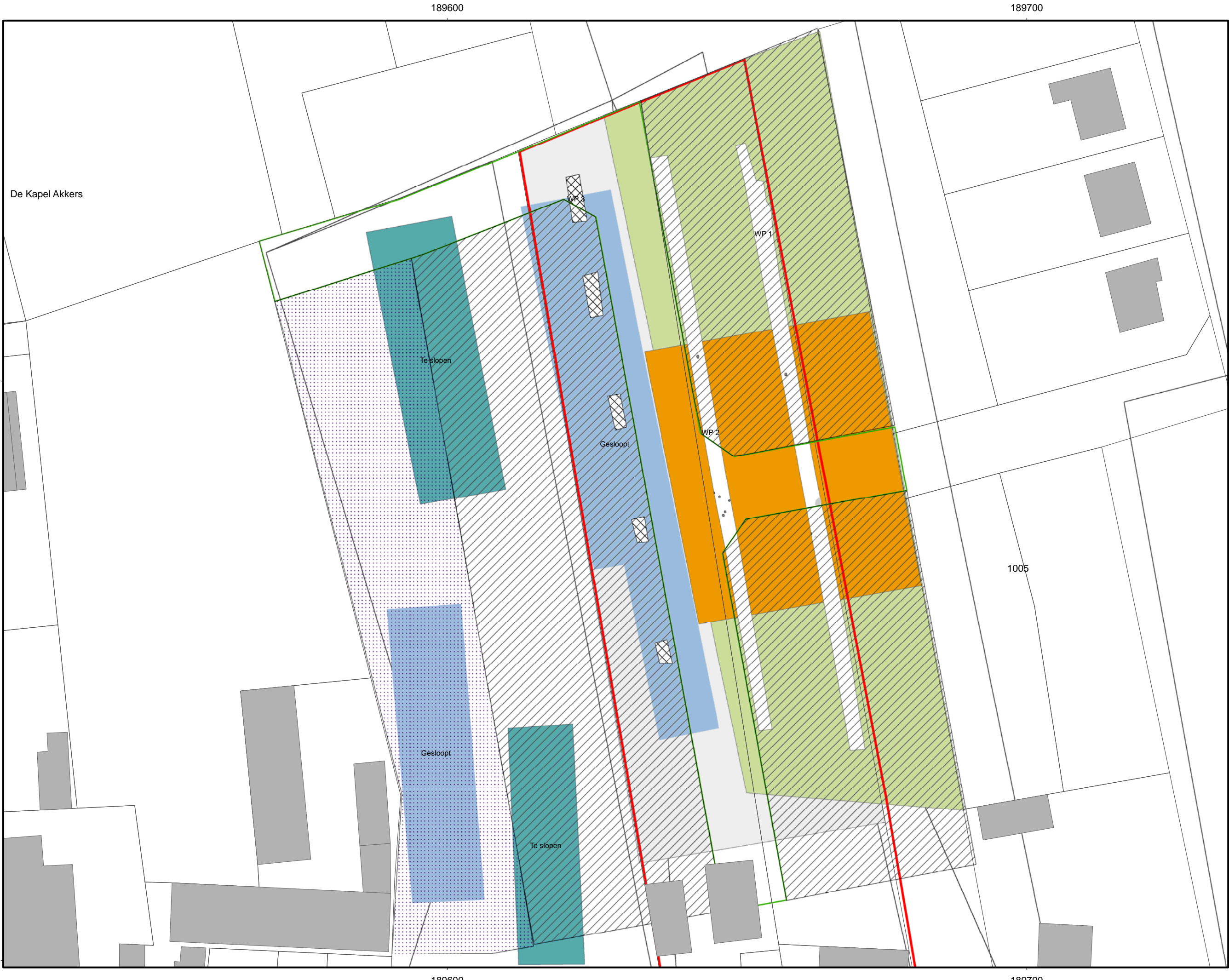
Legende

- Spoor
- Natuurlijk
- Coupelijn
- Verstoring
- Werkput
- Onderzoeksgebied
- Kadaster**
- Gebouw**
- Bestaand
- Gesloopt
- Te slopen

N

0 1 2 3 Meter

11020
Baarle-Kapelstraat
Allesporenkaart

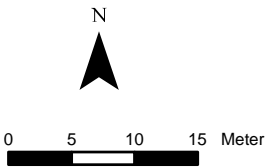

Legende

- Spoor
- Natuurlijk
- Verstoring
- Werkput
- Selectie
- Onverstoord
- Onderzoeksgebied
- Bestemming kavels
- Bestemming wegkoffer
- Bestemming overig
- Landsgrens

Kadaster

- Gebouw
- Bestaand
 - Gesloopt
 - Te slopen

11020
Baarle-Kapelstraat
Selectie
Bestemmingsplan

WP	Spoor	Vlak	Afmetingen vlak		Vorm	Afmetingen Coupe		Vulling	Inclusies	Kleur	Interpretatie	Datering	Vondstnr.
			Lengte	Breedte		Breedte	Diepte						
1	1	1	0,33	0,33	RND	0,33	0,15	LZF	-	BROR	NAT		-
1	2	1	0,46	0,37	ARH	0,46	0,20	LZF	-	DGR	PK	ME?	-
1	3	1	1,45	0,86	OVL	1,45	0,37	LZF	-	LGR	KL/NAT		-
1	4	1	0,35	>0,15	OVL?	0,35	0,16	LZF	-	GR	PK	IJZ	-
1	5	1	0,27	0,27	RND	0,27	0,10	LZF	-	BROR	NAT		-
2	6	1	0,53	0,45	OVL	0,53	0,32	LZF	-	GRBR	PK	>IJZ	-
2	7	1	0,35	>0,28	RND?	-	-	LZF	-	GRBR	PK	IJZ	-
2	8	1	0,40	0,32	OVL	0,40	0,25	LZF	-	GRBR	PK	IJZ	-
2	9	1	0,30	0,26	OVL	-	-	LZF	-	GRBR	PK	IJZ	-
2	10	1	0,33	0,33	RND	0,33	0,26	LZF	-	GRBR	PK	IJZ	-
2	11	1	0,35	0,35	RND	0,35	0,28	LZF	-	GRBR	PK	IJZ	-